

УДК 342.9

DOI <https://doi.org/10.32849/2663-5313/2019.9.22>**Сергій Теленик,**
канд. юрид. наук

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВІ ОСНОВИ СКРИНІНГУ ІНВЕСТИЦІЙ В ОБ'ЄКТИ КРИТИЧНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ

Автором статті здійснена спроба започаткувати дослідження адміністративно-правових засад скринінгу інвестицій в об'єкти критичної інфраструктури. Формування державної системи захисту об'єктів критичної інфраструктури визначено важливим завданням державної політики національної безпеки України. Зазначено, що поза науковою увагою лишаються правові, інформаційні та економічні заходи захисту критичної інфраструктури. У межах статті розглянуто один із заходів у рамках економічного блоку – скринінг інвестицій в об'єкти критичної інфраструктури України. Проаналізовано завдання із розроблення механізму адміністративно-правового регулювання перевірки іноземних інвестицій з третіх країн з метою забезпечення національної безпеки. Визначено адміністративно-правовий статус суб'єктів, які здійснюють такий комплекс заходів. У межах статті здійснена спроба розроблення практичних заходів адміністративно-правового регулювання скринінгу інвестицій в об'єкти критичної інфраструктури. Сформульовано правові передумови здійснення скринінгу інвестицій в об'єкти критичної інфраструктури в Україні. Проаналізовано передумови здійснення скринінгу інвестицій в об'єкти критичної інфраструктури в зарубіжних країнах. Сформульовано загрози критичній інфраструктурі України. Науково обґрунтовано необхідність адміністративно-правового регулювання скринінгу інвестицій в об'єкти критичної інфраструктури. Обґрунтована наукова потреба у розробленні теоретичної концепції скринінгу прямих іноземних інвестицій в об'єкти критичної інфраструктури. Наголошено на необхідності розроблення механізму адміністративно-правового регулювання скринінгу іноземних інвестицій в об'єкти критичної інфраструктури з метою забезпечення національної безпеки.

Ключові слова: скринінг, інвестиції, критична інфраструктура, заходи захисту, національна безпека України.

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок з важливими науковими чи практичними завданнями. Сучасний світ дедалі глибше поринає у стратегічну нестабільність. За таких умов важливим завданням державної політики національної безпеки виступає формування державної системи захисту об'єктів критичної інфраструктури, в рамках якої буде розроблено систему відповідних заходів. У науковій літературі здебільшого заходи захисту критичної інфраструктури презентуються крізь призму фізичних та технічних заходів. Натомість поза науковою увагою лишаються правові, інформаційні та економічні заходи. Отже, постає наукова потреба у заповненні цієї прогалини і визначенні змісту таких заходів відповідно до зазначених блоків. У рамках цієї статті я розгляну один із заходів у рамках економічного блоку – **скринінг інвестицій в об'єкти критичної інфраструктури України.**

У цьому аспекті також актуалізується і завдання із розроблення механізму адміністративно-правового регулювання перевірки

іноземних інвестицій з третіх країн з метою забезпечення національної безпеки. Це зумовлює необхідність у визначенні адміністративно-правового статусу суб'єктів, які здійснюють такий комплекс заходів, у тому числі й питання державно-приватного партнерства. Як наслідок, нинішня система захисту критичної інфраструктури не відповідає сучасним системним загрозам, що потребує як наукового забезпечення, так і розроблення практичних заходів адміністративно-правового регулювання скринінгу інвестицій в об'єкти критичної інфраструктури.

Викладене зумовлює актуальність написання цієї статті.

Ступінь наукової розробленості теми. Одразу зауважу, що постановка питання в цій інтерпретації є першою в адміністративно-правовій науці, адже жоден із авторів не досліджував як окремий та самостійний об'єкт **«скринінг інвестицій в об'єкти критичної інфраструктури»**, більше того, жоден із авторів не ставив навіть таке наукове завдання, а отже, фактично відсутні будь-які напрацювання із цього приводу. Моя стаття

виступає першою спробою започаткувати дослідження адміністративно-правових засад скринінгу інвестицій в об'єкти критичної інфраструктури.

Джерельною базою для написання статті виступили роботи таких дослідників, як: В.В. Бегун, Д.С. Бірюков, Д.Г. Бобро, В.Ф. Гречанінов, О.В. Євдін, В.А. Заславський, Г.Ю. Зубко, С.П. Іванюта, С.І. Кондратов, А.О. Корченко, А.О. Мороз, Є.В. Степанова, О.М. Суходоля та ін.

Незважаючи на певні досить високі досягнення у теорії і практиці захисту критичної інфраструктури, в цілому слід визнати незадовільним вивчення рівня ефективності залучення інвестицій, причому як іноземних, так і вітчизняних у розвиток об'єктів інфраструктури. Більше того, зазначаю, що більшість інвестицій за певних умов можна визначити такими, що за несприятливих умов можуть становити загрозу ефективному функціонуванню не лише того чи іншого ОКІ, а й усієї системи інфраструктури в цілому.

Окрім викладеного вище, відзначаю, що здійснений мною аналіз сучасних розвідок, присвячених дослідженню питань захисту критичної інфраструктури, уможливило дійти висновку про найбільшу прогалину саме з боку правових наук, особливо адміністративного права, в рамках якого і має бути визначений адміністративно-правовий зміст скринінгу інвестицій в об'єкти критичної інфраструктури (далі – ОКІ).

Метою статті є наукове обґрунтування необхідності здійснення адміністративно-правового регулювання скринінгу інвестицій в об'єкти критичної інфраструктури.

Для досягнення цієї мети поставлені такі завдання:

1) сформулювати правові передумови здійснення скринінгу інвестицій в ОКІ в Україні;

2) проаналізувати передумови здійснення скринінгу інвестицій в ОКІ в зарубіжних країнах;

3) науково обґрунтувати необхідність адміністративно-правового регулювання скринінгу інвестицій в ОКІ.

Виклад основного матеріалу. Відзначаю, що скринінг інвестицій не є новелою суто в українському просторі, проявом фінансової ксенофобії або надлишкової протекціоністської політики, адже такі процедури активно запроваджуються починаючи з 2017 року на теренах ЄС. Зокрема, нові правила перевірки інвестицій мають забезпечити відкритість разом із розумним захистом об'єктів критичної інфраструктури, адже вони створять механізм співпраці, за якого держави-парт-

нери зможуть обмінюватися інформацією і звертати увагу на конкретні занепокоєння. Причому держави-партнери збережуть за собою право переглядати і потенційно блокувати прямі іноземні інвестиції з міркувань безпеки і громадського порядку. Рішення про створення і підтримку національних механізмів перевірки також залишаться в руках окремих держав-партнерів [1].

Скринінг (від англ. *screening* «просіювання») – сукупність методів спеціальних перевірок та обстежень у бізнесі [2, с. 19].

У більш загальному плані **скринінг** – подетальний аналіз самого проекту, аби його учасники не зазнали в майбутньому величезних втрат від несення ризику, а також змогли отримати очікувану ефективність. Є різні показники ефективності інвестиційних проєктів. Наприклад, у сфері природоохоронного призначення до таких показників належать:

1) показники комерційної (фінансової) ефективності, які враховують фінансові наслідки реалізації проєкту для його безпосередніх учасників;

2) показники бюджетної ефективності, які враховують фінансові наслідки здійснення проєкту для державного, регіонального або місцевого бюджету;

3) показники економічної ефективності, які враховують результати та витрати, пов'язані з реалізацією проєкту, які виходять за межі прямих фінансових інтересів учасників інвестиційного проєкту [3, с. 32].

Відзначаю, що в цілому *скринінгові інвестиційні рішення* – інвестиційні рішення, які забезпечують попередній відбір реальних інвестиційних проєктів і фінансових інструментів інвестування за критеріями, сформованими інвестором, для подальшого остаточного преференційного їх відбору [4].

Сумнівність у доцільності окремих інвестицій викликає серйозне занепокоєння, утім, внаслідок нерозроблення механізму адміністративно-правового регулювання така «сумнівність у доцільності» не може набути правових форм. Аж ніяк не маючи на меті дискредитувати саму ідею інвестицій в ОКІ України, доцільно сфокусувати увагу на формуванні нових правовідносин у сфері інфраструктури, в тому числі і щодо скринінгу інвестицій.

Проведений мною *контент-аналіз*, де мультиплікандом виступала терміносполука «скринінг інвестицій в об'єкти критичної інфраструктури», сформував підстави для визнання цього явища як такого, що потребує як свого адміністративно-правового регулювання, так і визначення цього явища як наукової проблеми сучасної методології

захисту критичної інфраструктури в аспекті ефективного управління інвестиційними проєктами в ОКІ.

Саме тому одним із таких ефективних заходів виступає *скринінг інвестицій в ОКІ*, за допомогою якого надається оцінка ефективності впровадження інвестиційних проєктів у сфері інфраструктури, а також надається наукове обґрунтування управлінських рішень, здійснюється системна оцінка переваг саме таких інвестицій не лише для конкретного ОКІ, а й для системи інфраструктури в цілому, її вплив на рівень національної безпеки. Окрім цього, адміністративно-правове регулювання скринінгу інвестицій в ОКІ даватиме змогу на науковій основі легітимувати не лише параметри життєздатності ОКІ, а й напрями застосування основних способів зіставлення витрат та переваг конкретних інвестицій, а також сформулювати чіткі параметри найбільш оптимального інвестиційного проєкту на основі зіставлення альтернативних варіантів і їх взаємовпливу на всю систему інфраструктури України, в тому числі з позицій стратегічного управління і впливу на об'єкти стратегічної інфраструктури.

Отже, коли йдеться про національну безпеку і формування державної системи захисту критичної інфраструктури преференційність виступає нормою і цю норму потрібно легітимувати.

Відзначу, що ця тема активно впроваджується в реальність Президентом Франції *Е. Макроном*, який наполягає на необхідності ширшого застосування *скринінгу іноземних інвестицій*, зокрема і в об'єкти критичної інфраструктури, з метою більш ретельного вивчення інвестицій із країн третього світу і унеможливлення взагалі встановлення керованих алгоритмів управління ОКІ і створення механізмів унеможливлення їх захоплення іноземними інвесторами [5].

Більше того, на доктринальному рівні французи оперують такими поняттями, як: «стратегічні активи», «стратегічна автономія», «стратегічні інтереси», «стратегічна промисловість», «стратегічна інфраструктура», «стратегічно важливі активи». Зокрема, *Е. Макрон* заявив: «Ми маємо реформувати нашу політику конкуренції, перебудувати нашу торговельну політику; піддавати санкціям або забороняти в Європі підприємства, що наносять шкоду нашим стратегічним інтересам і нашим основоположним цінностям, таким як: норми навколишнього середовища, захист даних, справедлива сплата податків, а також забезпечити в стратегічній промисловості і на наших державних ринках європейські преференції, як

це роблять наші американські або китайські конкуренти» [6].

Стурбованість неконтрольованим розвитком штучного інтелекту, Інтернетом речей також висловлюється і окремими французькими аналітиками, котрі прямо вказують на підвищення ймовірності порушення стратегічної інфраструктури внаслідок правової нерегульованості суспільних відносин у сфері застосування прямих іноземних інвестицій [7].

Більше того, окремі французькі аналітики чітко вказують, що прямі іноземні інвестиції можуть виступати ознакою слабкості, адже для багатьох бідних країн прямі іноземні інвестиції, по суті, є «доброю реакцією ринку на погану ситуацію», а не ознакою доброго здоров'я в економіці. Нездатність місцевого бізнесу в довгостроковій перспективі позичати в національній валюті змушує їх брати позики в міжнародних валютах, таких як долар. Якщо ринки, що розвиваються, та країни, що розвиваються, не в змозі виправити боргові дисбаланси щодо використаних валют або строків погашення, вони «приречені» на отримання ліквідності за допомогою прямих інвестицій за кордоном [8]. Із цього можна зробити висновок, що прямі іноземні інвестиції за відсутності їх стратегічного планування, особливо їх впливу на розвиток ОКІ, у стратегічній перспективі можуть суттєво вплинути на рівень керованості державною системою захисту критичної інфраструктури.

Аналогічну стурбованість висловлювали і лідери Німеччини та Італії, причому акцентуючи увагу на інвестиціях з країн не членів ЄС. Тобто маємо також чітко усвідомлювати, що українським інвесторам буде вкрай важко інвестувати в об'єкти критичної інфраструктури країн ЄС.

Починаючи з 2011 року в ЄС ведеться плідна робота щодо захисту від прямих інвестицій з міркувань безпеки. Але правових форм такі рішення почали набирати лише з 2017 року, коли керівництво європейських країн почало чітко усвідомлювати, що іноземні інвестиції, спрямовані на стратегічні об'єкти інфраструктури, можуть чинити вплив на національну безпеку країни, загрожуючи, за словами Жана-Клода Юнкера, «*стратегічним інтересам*» [9].

З цією метою в країнах ЄС починаючи з 2017 року почала розроблятися системна і цілеспрямована енергійна та ефективна політика, яка переслідувала дві основні мети:

- 1) забезпечити рівне поле для гри з рештою світу;
- 2) захистити найважливіші європейські активи від інвестицій, що шкодять законним інтересам ЄС або його членам.

Основною метою Єврокомісії було сформулювати ініціативу, спрямовану на створення ефективної законодавчої бази для національних механізмів відбору прямих іноземних інвестицій (далі – ПІІ) відповідно до законодавства ЄС. При цьому вони наділили Єврокомісію як виконавчий орган ЄС повноваженнями надавати рекомендаційні висновки щодо потенційного злиття і поглинання [10].

Наслідком кількарічних напрацювань з цієї теми стало ухвалення 5 березня 2019 року Радою ЄС постанови для *перевірки прямих іноземних інвестицій*, які поступають до ЄС. Ця постанова ухвалена з метою захисту стратегічно важливих активів ЄС від інвестицій, які являють ризик для Євросоюзу. Причому ця постанова встановлює право держав самостійно регулювати перевірки з міркувань власної безпеки і захисту інтересів. Також важливим є те, що держави наділені остаточним правом щодо ухвалення рішення з ПІІ і проведення децентралізованого відбору інвестицій [11].

Одразу ж зауважу, що пропозиції Євросоюзу не є новими, і затягування з їх прийняття починаючи з 2011 року, впевнений, потребує додаткової уваги спецслужб Європи. Водночас Європа здебільшого за аналог узяла модель Комітету з іноземних інвестицій США (CFIUS), який володіє досить широкими повноваженнями, в тому числі й перевірки іноземних контрактів на предмет загрози національній безпеці США. Зокрема, у 2016 році комітет заблокував купівлю німецького постачальника обладнання для виробництва мікросхем Aixtron SE китайським фондом. Також нині США значно посилює скринінг китайських інвестицій, особливо щодо передових технологій та компаній критичної інфраструктури [12].

У такому аспекті важливим для подальшого вивчення та імплементації у національне законодавство у сфері інфраструктури відповідно до національних інтересів України виступає і *Регламент краудфіндинга*, яким встановлюються напрями покращення доступу інвесторів і підприємств до нових джерел фінансування [13]. Також одним із інструментів формування національної скринінгової концепції у сфері інфраструктури можуть відігравати окремі положення теорії «соціально відповідального інвестування» [14].

Пряма вказівка на необхідність використання *скринінгу прямих іноземних інвестицій* також міститься і в офіційній позиції австрійської влади, зокрема міністр економіки та інформаційних технологій Австрії Маргарет Шрамбюк відзначила, що її країна, живлячи відповідальних заходів, рішуче

налаштована на збереження безпеки технологічного сектору і найважливішої інфраструктури [15].

З огляду на викладене, внаслідок аналізу зарубіжних підходів до скринінгу прямих іноземних інвестицій, наголошую на необхідності розроблення відповідно до національних інтересів **концепції скринінгу інвестицій в об'єкти критичної інфраструктури**.

Причому в такий скринінг мають входити не лише прямі іноземні інвестиції, а й інвестиції від вітчизняних інвесторів, які можуть виступати агентами впливу всередині України.

Узагальнюючи напрацювання теоретиків права щодо визначення поняття та змісту концепту «*механізм адміністративно-правового регулювання*», а також зважаючи на отримані результати через аналіз викладеного вище стосовно зарубіжного досвіду правового регулювання ПІІ в ОКІ, відзначаю стосовно предмета свого дослідження таке [16–27].

Розуміючи складність розглядуваних процесів, відзначаю загальні тенденції правового змісту, які складаються в цілому у сфері інфраструктури, з подальшою екстраполяцією на скринінг інвестицій в ОКІ.

В Україні поступово складається *механізм адміністративно-правового регулювання захисту критичної інфраструктури*, адже наявна сукупність правових засобів, за допомогою яких здійснюється правове регулювання суспільних відносин у сфері інфраструктури. Більше того, дедалі частіше об'єктом дослідження виступають правові аспекти залучення міжнародного капіталу та інституціоналізації державних підприємств [28].

Органічними складниками цього механізму виступають:

1) *норми права, що регулюють суспільні відносини у сфері інфраструктури* – розрізнені чинні норми права, які визначають компетенцію окремих суб'єктів щодо реалізації того чи іншого завдання у сфері інфраструктури;

2) *акти реалізації норм права* – процес фактичного втілення правових норм у сфері інфраструктури через діяльність суб'єктів захисту критичної інфраструктури;

3) *правові відносини* – поступово набувають усе чіткіших рис вольові суспільні відносини у сфері інфраструктури, що виникають на основі норм права – правові відносини у сфері інфраструктури.

Функціональними складниками механізму адміністративно-правового регулювання у сфері інфраструктури виступають:

1) *юридичний факт* – конкретні життєві обставини, які зумовлюють виникнення,

зміну або припинення адміністративно-правових відносин у сфері інфраструктури;

2) *правова свідомість суб'єктів захисту критичної інфраструктури* – система відображення правової дійсності у поглядах і почуттях, уявленнях про ефективність права як регулятора суспільних відносин у сфері інфраструктури;

3) *акти тлумачення*;

4) *акти застосування*.

Якщо характеризувати в цілому стадії аналізованого механізму стосовно державної системи захисту критичної інфраструктури, то фактично наша країна ще перебуває на першій стадії – *регламентації суспільних відносин*, на якій відбувається правотворча діяльність компетентних органів державної влади зі створення правових норм і нормативно-правових актів. Нещодавно КМУ була схвалена Концепція створення державної системи захисту критичної інфраструктури, а зараз ведеться плідна робота щодо прийняття профільного Закону України «Про критичну інфраструктуру та її захист».

Після цієї стадії вже буде можливим рухатися до стадії *виникнення суб'єктивних прав та юридичних обов'язків*, адже буде чітко прописана адміністративно-правова компетенція кожного суб'єкта суспільних відносин у сфері інфраструктури із чітким визначенням повноважень та відповідальності. А згодом і до *реалізації суб'єктивних прав та юридичних обов'язків*, коли будуть фактично втілюватися в життя приписи норм адміністративного права.

Такий же самий алгоритм стосується і адміністративно-правового регулювання скринінгу інвестицій в ОКІ, який має стати складовою частиною процесів більш високого порядку – адміністративно-правового регулювання захисту критичної інфраструктури. І мені приємно відзначити, що перші кроки на цьому шляху вже починають здійснюватися, адже 6 червня 2019 року було підписано наказ про утворення міжвідомчої робочої групи з питань оцінки впливу прямих іноземних інвестицій [29].

Аналізуючи наведені вище факти, власний практичний досвід, а також відсутність впровадженого механізму адміністративно-правового регулювання скринінгу інвестицій в об'єкти критичної інфраструктури можна, на мій погляд, сформулювати такі **загрози критичній інфраструктурі**:

– реалізація стратегії від'єднання, тобто вилучення України з ланцюгів глобальних інфраструктурних систем, надання інфраструктурних послуг;

– підлив довіри транснаціональних корпорацій як інвестиційного простору для роз-

витку міжнародних інфраструктурних систем, поєднане із посиленням інвестиційних ризиків, у тому числі й інспірованих;

– блокування розвитку потенціалу об'єктів критичної інфраструктури;

– виснаження фінансових і матеріальних ресурсів, що забезпечують ефективне функціонування ОКІ;

– створення сприятливих умов для запровадження санкцій проти окремих об'єктів критичної інфраструктури України;

– руйнування внутрішньодержавних і нівелювання ефективності дії механізмів контролю над інвестиціями в інфраструктурні проекти України;

– вжиття заходів, у тому числі системи стратегічних комунікацій, щодо ускладнення трансферу високих технологій;

– запровадження тарифних обмежень проти України, в тому числі і таких, що суперечать міжнародним зобов'язанням;

– ініціювання спеціальних обмежувальних санкцій щодо окремих фізичних чи юридичних осіб, які здійснюють відстоювання національних інтересів в аналізованій сфері;

– блокування роботи міжнародних органів щодо вирішення конфліктів у сфері інфраструктури на користь України;

– намагання зірвати корисні для України проекти міжнародного довгострокового співробітництва з метою зменшення залежності функціонування ОКІ України від недружніх країн;

– дії будь-яких країн, а також агентів впливу зсередини країни, спрямовані на підлив національного відродження України;

– будь-які спроби, вчинені у будь-який спосіб щодо перешкодження перетворення України на високотехнологічного виробника, який домінує у передових галузях промисловості: штучний інтелект, наноелектроніка, нанохімія, молекулярна і нанофотоніка, наноматеріали і наноструктурні покриття, нанотехнології, нанобіотехнології, наносистемна техніка, робототехніка, інформаційно-комунікаційні технології, космос і авіація, екологічні електричні транспортні засоби, когнітивні науки, соціогуманітарні технології, конвергенція нано-, біо-, інфо- і когнітивних технологій;

– нав'язування Україні нарощування або збереження неефективних виробничих потужностей, у тому числі фокусування України на домінантах п'ятого технологічного укладу;

– збільшення залежності від іноземних інвестицій в об'єкти критичної інфраструктури;

– вжиття щодо критичної інфраструктури України несиметричних загроз;

- використання корумпованих чиновників і агентів впливу щодо ухвалення економічно не вигідних для України рішень;
- просування підконтрольного менеджменту на ключові посади в ОКІ;
- формування фіктивної заборгованості ОКІ України до державних підприємств іноземних країн;
- скуповування ОКІ з подальшим доведенням їх до банкрутства чи блокування їх роботи або припинення діяльності із подальшим вивезенням або знищенням виробничих потужностей за межі України;
- створення умов щодо узалежнення функціонування критичної інфраструктури від іноземних технологій.

Висновки.

Отже, констатуємо:

1) обґрунтована наукова потреба у розробленні теоретичної концепції скринінгу прямих іноземних інвестицій в ОКІ;

2) актуальним є розроблення механізму адміністративно-правового регулювання скринінгу іноземних інвестицій в об'єкти критичної інфраструктури з метою забезпечення національної безпеки;

3) преференційна політика з адміністративно-правового регулювання інвестицій в об'єкти критичної інфраструктури є правильною та конструктивною і має бути чіткою та легітимованою, відповідати національним інтересам України.

Скринінг інвестицій в ОКІ – врегульований нормами адміністративного та фінансового права системний процес оцінки ефективності інвестицій, який характеризується стадіями: 1) ідентифікації проекту; 2) розроблення моделі проекту; 3) проведення оцінки та стратегічних наслідків інвестиції; 4) формулювання обґрунтованого та вмотивованого рішення, яке відповідає національним інтересам, щодо можливості здійснення прямої інвестиції в об'єкт критичної інфраструктури.

Завданням скринінгу інвестицій в ОКІ виступає знаходження кращого з усіх наявних і можливих рішень у заданих умовах з подальшою екстраполяцією результатів від цієї інвестиції на розвиток не лише такого об'єкта інвестиції, а й усієї системи інфраструктури України.

Адміністративно-правове регулювання скринінгу інвестицій в ОКІ – цілеспрямована діяльність органів державної влади, яка спрямована на впорядкування, закріплення, охорону та розвиток суспільних відносин, що виникають у сфері скринінгу інвестицій в ОКІ, за допомогою всієї системи адміністративно-правових засобів.

Список використаних джерел:

1. ЄС вводить механізм перевірки прямих іноземних інвестицій з міркувань безпеки. URL: <https://www.eurointegration.com.ua/news/2019/03/5/7093578/>.
2. Сіліна І.В. Скринінг ефективності інвестицій природоохоронного призначення. *Інвестиції: практика та досвід*. 2011. № 16. С. 18–20.
3. Вовчак О.Д. Інвестування : навчальний посібник. Львів : Новий Світ-2000, 2008. 544 с.
4. Скрининговые инвестиционные решения. URL: https://economic_mathematics.academic.ru/4135/Скрининговые_инвестиционные_решения.
5. Скрининг иностранных инвестиций. URL: <https://www.invest-rating.ru/world-investment-news/?id=9593>.
6. Совет ЕС утвердил регламент по фильтрации прямих иностранных инвестиций из третьих стран. URL: <http://www.finmarket.ru/news/4954355>.
7. Jean-Michel Bezat. Les infrastructures stratégiques seront perturbées. URL: https://www.lemonde.fr/economie/article/2019/01/31/cybermenace-les-infrastructures-strategiques-seront-perturbees_5417160_3234.html.
8. L'investissement direct étranger peut être un signe de faiblesse. URL: http://observateurocde.org/news/archivestory.php/aid/335/L_92investissement_direct_E9tranger_peut_EAtre_un_signe_de_faiblesse.html.
9. Евросоюз усилит проверки иностранных инвестиций. URL: <https://interfax.com.ua/news/economic/546606.html>.
10. Еврокомиссия разработала новую систему скрининга ПИИ. URL: <https://fbs-tax.com/mediacenter/news-ru/the-european-commission-has-developed-a-new-system-for-screening-fdi/>.
11. Новое постановление о проверке FDI в Европе. URL: <https://iqdecision.com/novoe-postanovlenie-o-proverke-fdi-v-evrope/>.
12. Єфремов Д. США готуються до жорсткого економічного протистояння з КНР. URL: https://www.dt.ua/international/torgovelniiy-armrestling-300715_.html.
13. Совет ЕС публикует следующий шаг по регулированию краудфандинга в ЕС. URL: https://iqdecision.com/sovet-es-publikuet-sledujushhij-shag-po-regulirovaniju-kraudfandinga-v-es/?tg_rhash=b905adc7d3cae3.
14. Новая парадигма инвестирования. URL: <https://www.ey.com/ru/ru/services/specialty-services/climate-change-and-sustainability-services/capital-markets-in-the-context-of-sustainability---new-investment-paradigm>.
15. Евросоюз усилит проверки иностранных инвестиций. URL: <https://interfax.com.ua/news/economic/546606.html>.
16. Венгеров А.Б. Теория государства и права : учебник для юридических вузов. 3-е изд. Москва : Юриспруденция, 2000. 528 с.
17. Ткаченко В.Д. Поняття правового регулювання / В.Д. Ткаченко, Є.Б. Ручкін. Загальна теорія держави і права / За ред. проф. М.В. Цвіка,

доц. В.Д. Ткаченка, проф. О.В. Петришина. Харків : Право, 2002. 432 с.

18. Зайчук О.В. Теорія держави і права : академічний курс : підручник. / О.В. Зайчук, Н.М. Оніщенко. URL: http://www.ebk.net.ua/Book/law/zauchuk_tdp/part3/1201.htm.

19. Руколайніна І.Є. Сутність категорії адміністративно-правового регулювання матеріально-технічного і фінансового забезпечення діяльності органів внутрішніх справ України. *Право і безпека*. 2012. № 5 (47). 92 с.

20. Шемшученко Ю.С. Правове регулювання / Ю.С. Шемшученко, С.В. Бобровник. Юрид. енциклопедія / редкол.: Ю.С. Шемшученко (голова) та ін. Київ : Укр. енциклопедія, 2003. Т. 5. С. 40–41.

21. Русинов Р.К. Понятіе правового регулювання. Теория государства и права : учебник для вузов / под ред. проф. В.М. Корельского и проф. В.Д. Первалова. 2-е изд. изм. и доп. Москва : НОРМА–ИНФРА. 2002. 616 с.

22. Загальна теорія держави і права : навчальний посібник / А.М. Колодій, В.В. Копейчиков, С.Л. Лисенков та ін; за ред. В.В. Копейчикова. Київ : Юрінком Інтер, 2000. 320 с.

23. Комаров С.А. Общая теория государства и права : курс лекций. Издан. 2-е, исправлен. и доп. Москва : Манускрипт, 1996. 312 с.

24. Куракін О.М. Поняття і зміст нормативно-правового регулювання як юридичного явища. *Держава та регіони. Серія: право*. 2013. № 3 (41). 12 с.

25. Ліпкан В.А. Адміністративно-правове регулювання національної безпеки України : монографія. Київ : Текст, 2008. 440 с.

26. Шопіна І.М. Щодо концептуальних підходів до визначення поняття правового регулювання. *Форум права*. 2011. № 2. С. 1055–1061.

27. Лисенков С.Л. Загальна теорія держави і права : навчальний посібник. Київ : «Юрисконсульт», 2006. 355 с.

28. Актуальні проблеми фінансового управління : глобальні тенденції і національна політика / за ред. Т.І. Єфименко; ДННУ «Акад. фін. управління». Київ, 2018. 496 с.

29. Про утворення міжвідомчої робочої групи з питань оцінки впливу прямих іноземних інвестицій : Наказ Міністерства економічного розвитку і торгівлі України № 963 від 06.06.2019. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0963731-19/print>.

The author of the article took a shot to start the study of the administrative and legal principles of investments screening in critical infrastructure. The formation of the state system of protection of critical infrastructure is defined as an important task of the state policy of the national security of Ukraine. It is noted that legal, informational and economic measures of critical infrastructure protection are neglected by scholars. The article examines one of the activities within the economic block – the screening of investments in critical infrastructure of Ukraine. The tasks of developing the mechanism of administrative and legal regulation of the control of foreign investments from third countries for the purpose of national security are analyzed. The administrative and legal status of the entities that undertake this complex of activities is determined. An attempt was made to develop practical measures for the administrative and legal regulation of the screening of investments in critical infrastructure. The legal prerequisites for investments screening in critical infrastructure in Ukraine are formulated. Prerequisites for investments screening in critical infrastructure in foreign countries are analyzed. Threats to critical infrastructure of Ukraine are formulated. The necessity of administrative and legal regulation of the screening of investments in critical infrastructure entities is scientifically substantiated. The scientific need to develop a theoretical concept of screening of foreign direct investment in critical infrastructure is substantiated. The need of developing a mechanism of administrative and legal regulation of screening of foreign investments in critical infrastructure is emphasized in order to ensure the national security.

Key words: screening, investments, critical infrastructure, protection measures, national security of Ukraine.